

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 11.07.1977, sp. zn. 2 Tz 6/77, ECLI:CZ:NS:1977:2.TZ.6.1977.1

Číslo: 9/1978

Právní věta: Neoprávněný lov ryb v rybnících, na kterých se provozuje rybníkářské hospodářství ve smyslu § 3 zák. č. 102/1963 Sb., o rybářství, nelze posuzovat jako přečin pytláctví podle § 4 zák. č. 150/1969 Sb., o přečinech, nýbrž jako přečin proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 cit. zák. Jako přečin pytláctví podle § 4 zák. č. 150/1969 Sb. lze posuzovat jen takové lovení ryb, které je zásahem do rybářského práva ve smyslu § 6 odst. 1, 2 zák. č. 102/1963 Sb., o rybářství. Jestliže škoda způsobená lovením ryb na majetku, který je v socialistickém vlastnictví, nepřevyšuje částku 100 Kčs a nejsou zde ani jiné okolnosti zvyšující stupeň nebezpečnosti činu pro společnost, nejde o přečin proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb., ale o jiné protiprávní jednání (přestupek).

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 11.07.1977

Spisová značka: 2 Tz 6/77

Číslo rozhodnutí: 9

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Přestupky, Pytláctví

Předpisy: 150/1969 Sb. § 1

§ 3 odst. 1

§ 4 102/1963 Sb. § 3

§ 6 odst. 1

§ 6 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil trestní příkaz okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 30. listopadu 1976 sp. zn. 3 T 863/76 a věc obviněného A. P. postoupil k projednání přestupku Městskému národnímu výboru v Třeboni.

Z odůvodnění:

Trestním příkazem okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 30. 11. 1976 sp. zn. 3 T 863/76 byl obviněný A. P. uznán vinným přečinem proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb. a odsouzen podle téhož zákonného ustanovení k trestu nápravného opatření v trvání 2 měsíců, přičemž bylo stanoveno, že z odměny za práci připadá 15 ve

prospěch státu. Trestná činnost spočívala v tom, že obviněný dne 26. 10. 1976 v lovišti rybníka Velký Tisý v katastru obce Lomnice n. Lužnicí, okres Jindřichův Hradec, chytal bez povolení keserem ryby a než byl přistižen, podařilo se mu chytit dva úhoře o celkové váze 2 kg v celkové ceně 70 Kčs ke škodě Státního rybářství v Třeboni.

Trestní příkaz okresního soudu v Jindřichově Hradci nabyl právní moci dne 28. 12. 1976.

Proti tomuto trestnímu příkazu podal ministr spravedlnosti ČSR ve prospěch obviněného A. P. stížnost pro porušení zákona. Je toho názoru, že trestním příkazem byl porušen zákon, když nebyl správně posouzen stupeň společenské nebezpečnosti jednání obviněného, a to jednak se zřetelem na případ samotný, jednak se zřetelem na osobu pachatele. Obviněný způsobil škodu nejvýše v ceně 70 Kčs, více ulovit nechtěl. Obviněný má dobrou pověst. Podle názoru vysloveného ve stížnosti pro porušení zákona stupeň společenské nebezpečnosti činu je nepatrný.

Nejvyšší soud ČSR na podkladě stížnosti pro porušení zákona přezkoumal správnost všech výroků napadeného trestního příkazu, jakož i řízení, v jež mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Výsledky provedeného dokazování bylo správně zjištěno, že obviněný A. P. dne 26. října 1976 přijel se svým osobním autem k rybníku Velký Tisý v katastru obce Lomnice nad Lužnicí, aby přihlížel výlovu tohoto rybníka. Později si vzal keser a vešel do míst, kde rybáři prováděli dolovování. Když procházel kolem loviště, spatřil dva úhoře a proto je do keseru chytil. Přitom byl sledován pracovníky Státního rybářství. Na upozornění vedoucího střediska Státního rybářství Třeboň, svědka F. K. proto přítomný příslušník SNB nstržm. P. proti obviněnému zakročil a ulovené úhoře mu odebral. Bylo zjištěno, že šlo o úhoře o celkové váze 2 kg a ceně 70 Kčs. Obviněný sám, když byl vyslýchán, sice původně uvedl, že předpokládal, že mu úhoři budou odebráni, ale později na dotaz doznal, že byl rozhodnut, že si je ponechá, když by je na něm rybáři nechtěli.

Okresní soud dospěl k závěru, že jde o přečin proti majetku v socialistickém vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb. a nikoliv o přečin pytláctví podle § 4 cit. zákona.

Přečinu pytláctví podle § 4 zák. č. 150/1969 Sb. se dopustí, kdo neoprávněně zasáhne do práva myslivosti nebo do výkonu rybářského práva anebo loví zvěř nebo ryby v době hájení, pokud vzhledem k výši způsobené škody nejde o trestný čin. Jde tedy o zásah do „rybářského práva“. Tento pojem je vymezen zákonem č. 1202/1963 Sb., o rybářství.

Zákon o rybářství rozumí rybářským právem (§ 6 odst. 1) oprávnění a povinnost plánovitě chovat, chránit a lovit ryby a jiné vodní živočichy v tekoucích vodách a ulovené ryby a vodní živočichy si přivlastňovat, jakož i oprávnění užívat k tomu v nezbytné míře pobřežních pozemků. Tekoucími vodami (§ 6 odst. 2) se rozumí též údolní nádrže, jezera, vodní retenční nádrže, odvodňovací a zavodňovací kanály, propadliny vzniklé těžbou, jakož i rybníky, které okresní národní výbor na návrh uživatele rybářského revíru a po projednání s podnikem státního rybářství prohlásil za trvale nezpůsobilé k řádnému rybníkářskému hospodaření. V pochybnostech, zda jde o tekoucí vody, rozhoduje podle § 6 odst. 3 cit. zákona okresní národní výbor.

Ustanovení § 4 zák. č. 150/1969 Sb. se však již nevztahuje na další formu rybářství, a to rybářství provozované hospodařením na rybnících, kterým se ve smyslu ust. § 3 cit. zákona zajišťuje plánovitá výroba tržních ryb k zlepšení výživy pracujících a výroby násad pro rybníky i pro zarybnování rybářských revírů. Tato výroba tržních ryb a násad již není rybářským právem ve smyslu přečinu pytláctví podle § 4 zák. č. 150/1969 Sb.

Za předpokladu, že je dána typová společenská nebezpečnost přečinu a jsou naplněny i formální znaky uvedené v zákoně, je neoprávněný zásah do výkonu rybářského práva přečinem pytláctví podle

§ 4 zák. č. 150/1969 Sb.; zásad do hospodaření na rybnících je přečinem proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb.

Za tohoto stavu věci tedy okresní soud v Jindřichově Hradci nepochybil, když dospěl k závěru, že jednání obviněného A. P. po stránce formální naplňuje znaky přečinu proti majetku v socialistickém vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb.

V tomto případě jde však o skutek, jehož stupeň nebezpečnosti pro společnost je nepatrný. Vzhledem k tomu, že jde o útok proti cizímu majetku, je důležitým kritériem výše způsobené škody. Ta činila v konkrétním případě jen 70 Kčs, tedy méně než 100 Kčs, což je hranice, která podle ustálené judikatury je považována za dělicí mezi přečinem a odpovídajícím přestupkem. Ani ostatní okolnosti uvedené v § 3 odst. 4 tr. zák., ke kterým je třeba vždy přihlížet a které spoluurčují stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pro společnost, neodůvodňují jiné hodnocení. Obviněný A. P. jednal způsobem a za okolností, kdy bylo téměř vyloučeno, že by si mohl chycené úhoře ponechat a byl si vědom, že bude pravděpodobně pracovníky státního rybářství spatřen. V tomto smyslu též vypovídal. Nešlo v jeho případě ani o převažující zájem se obohatit na úkor majetku v socialistickém vlastnictví - k činu byl v podstatě sveden příležitostí, když spatřil ve vodě dva úhoře, a možnosti poměrně snadno je ulovit. Jinak jde o obviněného, který je velmi kladně hodnocen v místě bydliště i na pracovišti. Obviněný dosahuje velmi dobrých pracovních výsledků, odevzdává práci ve vzorné kvalitě a řadí se mezi nejlepší pracovníky svého závodu.

Skutek, pro který byl obviněný stíhán, není trestným činem ani přečinem. Okresní soud, kdyby správně věc posoudil ze všech hledisek určujících stupeň nebezpečnosti činu pro společnost, musel by podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. věc postoupit příslušnému národnímu výboru.